

ઓલ ઘ બેસ્ટ વિદ્યાર્થી મિત્રો!

લો, કોલેજો, માધ્યમિક શિક્ષણ બોર્ડની પરીક્ષાની તારીખ એકદમ નજીક આવી રહી છે. માતા-પિતા અને વિદ્યાર્થીનું ટેન્શન વધી રહ્યું છે. યુવા વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનો સાર્થકલ, સ્કૂટર પર ઘરથી ટયુશન અને ટયુશનથી શાળાની દોડધામ કરે છે. દર અઠવાડિયે જુદા જુદા વિષયની ટેસ્ટ હોય, એકબીજાના માર્ક્સ જોઈ, તારા મારાથી આમાં કેમ વધારે આવ્યા? તેની અંદર અંદર મથામણ. વળી અધૂરામાં પૂરું હોય તેમ વડીલોની ટકટક ચાલતી હોય, આખો દિવસ તેઓની એક જ રેકર્ડ ચાલતી હોય હવે તો બહુ ઓછા દિવસ રહ્યા, વાંચવા બેસ, સમય ન બગાડ, વાંચવામાં ધ્યાન કેન્દ્રિત કર, બાજુવાળો સુકેતુ કેટલું વાંચે છે, સુકેતુને જાતે જ ભણવા પ્રત્યે લગાવ છે, જરા પણ સમય બગાડયા વગર વાંચી વાંચીને લેખન અને મનન કરે છે. એનાં મા-બાપે એને જરાયે ટોકવાનો નહીં અને ચૈત્ય તને તો આખો દિવસ અમારે ટોકવાનો. અમારે તને ડોક્ટર બનાવવાનો છે. ટકા નહિ આવશે તો?

ચૈત્ય ધ્યાનથી રસપૂર્વક વાંચી રહ્યો હતો. ચૈત્ય પોતાના અભ્યાસ સાથે તેની તૈયારી સાથે, પરીક્ષામાં શ્રેષ્ઠ દેખાવ માટે નક્કર આત્મવિશ્વાસ ધરાવતો હતો પરંતુ મમ્મીની વધુ પડતી કાળજીએ ચૈત્યને ધીમે ધીમે મૌન બનાવી દીધો હતો અને આ મૌન પપ્પા-મમ્મી માટે ગંભીર ચિંતાનો વિષય હતો! તે કોઈ વાર રડી પણ પડતો. મમ્મી-પપ્પા ગભરાઈને એના પ્રિય ટીચરને બોલાવી લાવ્યાં.

ટીચર પણ ચૈત્યની માનસિક સ્થિતિથી પરેશાન થયા અને ચૈત્યનાં પપ્પામમ્મીને એક રૂમમાં લઈ ગયાં, ત્યાં બેસાડીને શાંતિથી સમજાવતા કહ્યું- “આપણું સંતાન બીજ છે અને આપણે તેના માવજત કરનાર માળી છીએ. દરેક બીજમાં ભવિષ્યનું વૃક્ષ છે. ભણવું જીવનની જરૂરિયાત છે પરંતુ માત્ર ને માત્ર ભણવું જીવનની આવશ્યકતા નથી. પરીક્ષાને જિંદગી જેટલું મહત્ત્વ આપી દઈશું તો પછી જિંદગીની પરીક્ષા વખતે શું થશે? માતાપિતા તરીકે તમારે બાળકની બૌદ્ધિક ક્ષમતા, તેને કયા ક્ષેત્રમાં રસ છે, તેની મૌલિક ક્ષમતા ઓળખી તેમની પાસે તેમની ક્ષમતા અનુસાર જ અપેક્ષા રાખો. બાળક તમારી અધૂરી મહત્ત્વાકાંક્ષાઓ પૂરી કરવાનું સાધન નથી. બાળકોને પોતાના વિચારો છે. તમારા વિચારો તેમના પર

ન લાદો. પરીક્ષા કંઈ ભયંકર ભૂકંપ કે વિશ્વ યુદ્ધ નથી કે ઘરમાં, કુટુંબમાં, સમાજમાં રેડ એલર્ટની ઘોષણા કરવી પડે! ટકા જરૂરી ખરા પણ ટકા માટેની સતત ટકટક આપણાં દીકરા કે દીકરીને હથોડાની જેમ ઝીંકાય છે, તેનું શું? તમે સમજો ઘરનું સહજ આનંદિત વાતાવરણ સંતાન માટે મોટો ટેકો છે, એને શાંતિથી વાંચવા દો.”

શિક્ષકની વાત સાંભળી ચૈત્યના પપ્પા તેની મમ્મીને કહેવા લાગ્યા- “હવે આપણે જાગવાનું છે. આપણી ભૂલો સુધારવાની છે. ચૈત્યને હાલ જરૂર છે પ્રેમ અને હુંફની! જે આપણા સિવાય કોણ આપે? ચૈત્ય ડોક્ટર કે એન્જિનિયર થાય કે ન થાય પણ હતાશ તો ન જ થવો જોઈએ. આપણો દીકરો બધી જ રીતે સ્ટ્રોંગ છે-હોંશિયાર છે, આપણી ટકટક કરવાની રીત જ ખોટી છે. હવેથી આપણે જ બદલાવું પડશે. તેની સરખામણી કોઈની સાથે ન કરવી, ચૈત્ય સાથે વધુમાં વધુ સમય ફાળવી તેના કાર્યને તથા શક્તિને બિરદાવવી. હંમેશાં પોઝિટિવ એટિટ્યુડ રાખીશું - હમણાં ઘરમાં ટી.વી. જોવાનું બધાં માટે બંધ.

ભાવતા ભોજન-નાસ્તા-જ્યુસ વગેરે થોડા થોડા અંતરે આપવા. રાત્રે વાંચવા જાગવું હશે તો કંપની આપણે બંને આપીશું- બાળકની ખુશીમાં આપણી ખુશી. એના મુગજમાંથી એકઝામ ફોબિયા દૂર કરીને જ જંપીશું - એને હિંમત આપવાની જરૂર છે કારણ હાલમાં વિવિધ કારણસર કરાતી આત્મહત્યાના બનાવો ખૂબ વધી રહ્યા છે. જીવનથી હારેલા અને પરિસ્થિતિઓથી કંટાળેલાં અનેક લોકો છેવટના ઉપાયરૂપે જીવન ટૂંકાવી દે છે.

આવી રીતે હિંમત હારીને મરવા જનારમાં વિદ્યાર્થીઓ પણ ઘણા હોય છે, છાપાંઓની હેડલાઈનો આવા સમાચારોથી ચમકતી હોય છે. માબાપોની સલાહ-તારી કરિયર બનાવવા હું રાતદિવસ મહેનત કરી વધુ પૈસા કમાવ છું. આવી પિતાની સલાહ દીકરાને ઠપકો લાગી અને માહું લાગી આવતા પંખા સાથે દોરડું બાંધી આત્મહત્યા કરી.

જો કે ઘણી વાર-માબાપનો આગ્રહ સાચો હોય છે, કેમ કે સારી કરિયર બનાવીને જીવનને સલામત બનાવવું

આજના સમયમાં એટલું જ જરૂરી બન્યું છે. આજે એક બાળકને ભણાવવા પાછળ મા-બાપની સારી એવી મૂડી ખર્ચાઈ જતી હોય છે. દેવું કરીને કે તગડી લોન લઈને મા-બાપ સંતાનને ભણાવતાં હોય ત્યારે એવી હોંશ અને અપેક્ષા રાખે કે તે સારું પરિણામ લાવે જેથી પોતાનું જીવન બને.

હંમેશાં સારું વિચારો, બેદરકારી અને આળસ તથા ખોટા ટાઈમપાસ છોડીને હવેથી ચોક્કસ વધુ ભણી લઈશું એવું નક્કી કરી લેવાય તો આપોઆપ મન હળવું થઈ જાય.

જિંદગીમાં માત્ર કારકિર્દી જ મહત્ત્વની નથી. બીજાં ઘણાં ક્ષેત્રો છે. જેમાં રસ લઈને આગળ વધી શકાય છે. આપઘાત કરનાર વિદ્યાર્થીઓ એ નથી સમજતા કે પોતાના મરવાથી કોને શું મળશે? જિંદગી હશે તો સમય જતાં બધું ઠીક થતું જશે.

ફૂલ જેવા નિર્દોષ બાળકો ઈશ્વરે જયારે આપણને આપ્યાં હોય ત્યારે મા-બાપ તરીકે તેને સમજી, તેમની ખૂબીઓને કેળવી, માબાપ તરીકે બાળકને એ જેવું છે તેવા સ્વરૂપે સ્વીકારો. કારણ Every child is Special.’

તો પ્લીઝ પેરન્ટ્સ રીમેમ્બર બાળકોને પરીક્ષાના સમયે કોઈ ટેન્શન આપશો નહીં. પ્રશ્નપત્ર સારું જાય કે ખરાબ જાય કોઈ ચર્ચા નહીં, હસવા દેજો, દોડવા દેજો, ઠોકર ખાવા દેજો, તેને ખુદને સંભાળવા દેજો. તેમાંથી જ તેને ખાતરી બંધાશે કે-

‘Yes I Can do it.’

તો વાયકમિત્રો, હમણાં પરીક્ષાનો માહોલ છે તેવા સમયે સંતાનને ભણવાનું પરીક્ષા આપવાનું મન થાય એવું વાતાવરણ અને માર્ગદર્શન પૂરું પાડો. તેને કહો- ટેન્શન ન લે- રિઝલ્ટમાં થોડું ઓછુંવતું આવશે તો અમે બેઠા છીએ, તું ડર્યા વગર વાંચ અને આનંદથી પરીક્ષા આપ- આ સમય જ તમારો ભણી લેવાનો છે. મોજમજ પાછળ થોડો ઓછો સમય આપીને ભણતર તથા ભાવિ જીવન માટે ગંભીર થવાની સૂઝ તેમણે કેળવવી પડશે- સૌ વિદ્યાર્થીઓને ‘બેસ્ટ ઓફ લક.’

સુવર્ણરજ

બાગ સુંદર ત્યારે દેખાય છે જ્યારે ફૂલો ખીલે છે. અંધારી રાત ત્યારે ગમે છે જ્યારે ચંદ્ર ખીલે છે. કાવ્યનો જન્મ ત્યારે થાય છે જ્યારે કવિ કલ્પના ખીલે છે. બાળકનો પ્રતિભાવ ત્યારે પાંગરે છે જ્યારે તેને માબાપનો પ્રેમ મળે છે.

